

דבר תורה מהרבי הנועם אלימלך מליזענסק

חג השבועות ופרשת נשא תשפ"ג

יום טוב שבועות זמן מתן תורתנו זה החג היחיד שהתורה מצוה אותנו להתכונן ליום קדוש זה. פרישה, הגבלה, וכל המסתעף בזה לדורות. לפני מתן תורה, גלות מצרים, יציאת מצרים, מכות מצרים, חודש וחצי לפני מתן תורה הקב"ה מלמד את בני ישראל תורה שכך דרשו חז"ל על הפסוק כי שם שם לו חק ומשפט. שהקב"ה לימד מקצת תורה כי בלי לימוד תורה אי אפשר ולא שייך כלל לקבל תורה. ולאחר מתן תורה מצוות עשה דאורייתא לספור ספירת העומר, וזכירת מעמד הר סיני שהיא מתן תורה בכל יום ויום ותקנו חז"ל ברכה מיוחדת על זה. וי"ט חג השבועות מעבר לימוד תורה אין משהוא מיוחד להתכונן. מה שאין כן בפסח וסוכות אין מצוות מיוחדות על הכנה אלא מצוות עשה ולא תעשה לימי הפסח וסוכות בלבד.

הרבי הנועם אלימלך מלמד אותנו איך מתכוננים הלכה למעשה בפועל ממש למתן תורה. דבר ראשון איך האדם מתעורר ומתבונן כדי שיהא לו מרץ ורצון לעבוד את השם כראוי כיאות וכנכון. דבר שני מה הם הפעולות בעשיה בפועל כדי באמת שהאדם ימשיך תמיד לעבוד את השם. ומדגיש שעל ידח מה שמלמד אותנו זוכים אנחנו לקיום התפילה של אחרי ספירת העומר. **כְּדֵי שְׂיִטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל מִזֵּדוּתָם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' א' וּא' א' שְׁבֻזְכוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שְׁסָפְרָתֵי הַיּוֹם, יִתֵּן מֶה שְׁפָגְמָתִי בְּסִפְרָה {הספירה השייכת לאותו הלילה} וְאֶטְהַר וְאֶתְקַדַּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְלִתְקַן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְרוּחֹתֵינוּ וְנַשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם, וְלִטְהָרֵנוּ וְלִקְדָּשְׁנוּ בְּקִדְשְׁתָּהּ הָעֲלִיּוֹנָה, אָמֵן סְלָה:**

וזה לשונו הק':

נשא כו' בני גרשון גם הם כו'. הדקדוק מלת "גם הם" הוא מיותר. ונ"ל דהנה יש ג' מיני צדיקים, יש צדיק שהוא מחמת זכות אבותיו, ולזה הצדיק בקל יכול לבא לאור גדול. ב' מחמת שהוא מעורר את הצדיק שהיה כבר בעולם ועתה הוא בעולם העליון, הוא מעורר את אורו ובא לו מכחו אור גדול. ועוד יש שהוא צדיק מעצמו, ולזה הצדיק הוא בקושי קצת שיבא לאור גדול, אך שלבו מתלהב וחושק לעבודת הבורא ב"ה בשלימות, וזהו "אור זרוע לצדיק" פירוש האור הוא זרוע להצדיק מאבותיו, "ולישרי לב שמחה" פירוש אותם הצדיקים שהם ישרי לב, מעצמם שמחה, שלבם מתלהב ומשמח לעבודתו ית'.

אך הצדיק העוסק בתורה לשמה יוכל לבא לאור גדול אף בלא זכות אבות. והנה בני קהת היו משאם הארון והשולחן כו', והיה להם התורה והיו יכולים לבא בקל לאור גדול ע"י התורה הקדושה, וזהו שאמר השם ית' למשה "נשא את ראש בני גרשון גם הם" כו', פירוש שגם הם יכולים לבא לאור גדול ע"י זכות אבות וכו"ל, וק"ל.

וידבר ה' אל משה כו' וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש כו' ויעשו בני ישראל כו' כן עשו בני ישראל. נראה לפרש הכפל לשון: ויעשו בני

ישראל, כן עשו בני ישראל, שהוא יתור לשון. ונראה כי אמר השי"ת ב"ה לישא את ראש בני גרשון קהת ומררי, כי רמז בזה להיות שיש ג' מיני צדיקים משונים במדריגתם זה מזה,

והוא, א. יש צדיק הנקרא "קהת" על שם מעשיו הקדושים והטהורים, ואליו יקתה עמים ללמד להם דרכי ה' הטובים, ב. ומשנהו הנקרא "מררי" ע"ש שמסגף עצמו בתעניות בסיגופים המרים מרוב יראתו ופרישתו, ג. והשלישי הוא אשר הוא כגר בארץ ושפל ברך וענוותן גדול נבזה בעיניו נמאס, ועל שם כך נקרא "גרשום" כי אמר גר הייתי כו'. וכשיש שלשה מדריגות הקדושים הללו בישראל, אזי ניצולים משלש מדריגות אחרים, והם "צרוע וזב וטמא לנפש", ולכך צוה השי"ת ב"ה לשלח מן המחנה אותן השלש.

וישראל קדושים נביאים הם, ותיכף כשנצטוו בשלש מדריגות הקדושים, והם גרשון קהת ומררי, הבינו מעצמם הדבר שצריך לשלוח השלש אחרים מן המחנה, ולזה בא השפת יתר באמרו "כן עשו" פירוש אפילו קודם שנצטוו במצוה זו, הבינו מעצמם זה וכווננו אל האמת, ושלחו אותם למען יהיה מחניהם קדוש בשלש מדריגות הקדושות, והבן. ודוק היטב ותהיה מתוק לחיך. עכ"ל

הנה מבאר לנו הרבי בספה"ק נועם אלימלך. שהתעוררות הכי נכונה והכי בריאה והיותר רצויה והיא היא פעולת ההכנה כפי רצון השם. זה לימוד התורה בהתמדה ובעומק ההבנה, וכלשונו הק' "יכולים לבא בקל לאור גדול על ידי התורה הקדושה אף בלא זכות אבות כלל". ומי שלא לומד תורה בהתמדה ובעומק ההבנה, ישלו שלש עצות להתעורר לעבודת השם ולקראת יו"ט שבועות לזמן מתן תורתנו.

ההתעוררות הראשונה : זכות אבות . וכמו שביאר בכמה מקומות שזכות אבות פירושו שאדם יזכור דרכם של אבותינו הק' ויאמר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, ואז האדם מתעורר לדבוק בדרך השם כאבותיו אברהם יצחק ויעקב. וביאר זאת הרבי הדברי ישראל ממאדז"יץ בסוף פר' תולדות . שזה החילוק בין עשיו ליעקב. עשיו הבין ומבין שזכות אבות זה קירוב להשם יתברך על ידי עוצמה וחוזק שלטון וצריך שיהיו כמה שיותר נשלטים תחתיו, ויעקב אבינו שאנחנו מתפללים וזכרתי את בריתי יעקב-זכות אבות כי הוא מבין והבין שזכות אבות ויחוס של אברהם אבינו זה למעשות כמעשהו בלבד ומעשיו היה התמדה בתורה ובעומק ההבנה ובמסירות נפש.

ההתעוררות השנייה: באם אדם לא מצליח להתחבר להתעוררות של זכות אבות כנ"ל. מחמת שהוא מעורר את הצדיק שהיה כבר בעולם ועתה הוא בעולם העליון, הוא מעורר את אורו ובא לו מכחו אור גדול. וכתב הרבי בספרו הק' שהענין הוא שילמוד גמרא ודברי האגדה שבנמרא וספרי הצדיקים ראשית חכמה המשלב הרבה את ספר מנורת המאור בספרו, של"ה הק' חובת הלבבות והצעטיל קטן כל יום ויום. וסיפר פוסק הדור הרב וואזנר זצוק"ל שרבו רבי מאיר שפירא למד את ספר חובת הלבבות אלף פעמים! כפשוטו. וכשראה שהתלמידים מתפעלים מזה, בכה ואמר שזקיני רבי פנחס מקאריץ למד ותירגל אלף פעם חובת הלבבות בעודו צעיר לימים ורק אחר כך הסכים לכהן ברבנות וללא נשיאות כלל. וזה הפירוש מעורר הצדיק מעולם העליון. ובכח תורתם של הצדיקים הנ"ל בא לאור גדול.

ההתעוררות השלישית: יש כאלה שלא מתעוררים בעבודת ה' להתבונן כנ"ל והסיבות למניעתם רבות ואכמ"ל, אבל יש להם רצון חזק לעבוד את השם בדרך התורה דרך אמת

הנכונה ולהם יש קושי גדול מאוד כי רחוקים הם ולפעמים גם מתרחקים בלא שום לב, ולהם קושי גדול מאוד, אבל לא ידח ממנו נידח והתלהב והחושק לעבוד את השם ולא את עצמו הקב"ה מזמין לו הדרכה נכונה, וכך הוא לשון הרבי. **ועוד יש שהוא צדיק מעצמו, ולזה הצדיק הוא בקושי קצת שיבא לאור גדול, אך שלבו מתלהב וחושק לעבודת הבורא ב"ה בשלימות,**

וכשאדם זוכה להתעורר ומבקש עבודת השם מלמד אותנו הרבי. שהתעוררות רצון ותשוקה וגעגועין אין בהם ממש, וחייבים גם עשיה שהיא עבודת המידות וכפיית היצר הרע. ולכן אחר שנתעורר האדם-הצדיק לעבודת השם ולקבל את התורה **דבר ראשון** שיהיה מעשיו קדושים וטהורים ויהיה עם העם ללמד דרכי הטובים, וכמובן שלא יתנשא עליהם כלל. **דבר שני,** שמסגף עצמו בתעניתים בסיגופים המרים מרוב יראתו ופרישתו. (כמובן כל אחד כפי חריפותו ובריאותו, אפשר סיגוף בתענית דיבור. ובעוד אופנים. רק תמיד יעשה בחכמה) **והשלישי** הוא אשר הוא כגר בארץ ושפל ברך וענוותן גדול נבזה בעיניו נמאס, ועל שם כך נקרא "גרשום" כי אמר גר הייתי. ומדגיש הרבי ששלשה דברים אלו צריכים להיות אצל העובד השם. ובזה זוכים לתקן את נפשותינו רוחותינו ונשמתינו מכל סיג ופגם לקדשינו ולטהרינו בקדשתך העליונה. וז"ל הק': **וכשיש שלשה מדריגות הקדושים הללו בישראל, אזי ניצולים משלש מדריגות אחרים, והם "צרוע וזב וטמא לנפש",**

ומדגיש הרבי ואומר לנו תדעו לכם מה שאני כותב צדיקים זה לא מי שהחליט שיש לו תואר כזה או ששוכר אנשים שיכתבו עליו כך או שיש לו קופה של שרצים להפחיד את אלה שלא קוראים לו צדיק וממילא כולם יקראו לו צדיק. אלא צדיק הפי' כל כלל ישראל הרוצים להתחזק בעבודת השם. וזה לשונו הק' **וישראל קדושים נביאים הם,** ומלמד אותנו הרבי. שכך נהגו כלל ישראל דור המדבר בהתעוררות שכתב ובדרכי העבודה ואכן הם זכו שקידש אותם ה' בטהרה ובקדושה העליונה ותקנו נר"נ שלהם מכל סיג ופגם וזה לשונו: **וישראל קדושים נביאים הם, ותיכף כשנצטוו בשלש מדריגות הקדושים, והם גרשון קהת ומררי, הבינו מעצמם הדבר שצריך לשלוח השלש אחרים מן המחנה, ולזה בא השפת יתר באמרו "כן עשו" פירוש אפילו קודם שנצטוו במצוה זו, הבינו מעצמם זה וכווננו אל האמת, ושלחו אותם למען יהיה מחניהם קדוש בשלש מדריגות הקדושות, והבן.**

ומוסיף ללמד אותנו הרבי כדרכו בקודש בכל פרשה וסדרא לא לדבר נוכח אלא בלשון נסתר ובלשון רבים דברי מוסר נוקבים אבל עוקפים ובצורה מכובדת וכביכול רק להסביר את הפסוק, ולפני הרבה שנים הייתי באיזה מקום ואיש מכובד מאוד בר אבהן למד בספרו הק' והסביר עניני הצדיק בטוב הכי גדול שיש על אבותיו ומשפחתו ולאחר מכן גיחכו הציבור ושאלו אותי למה אתה לא הסברת לו מה שאתה מסביר בשיעורים. ואמרתי להם כי כך הבנתי מהלימוד בספרו של הרבי. שאם יהודי שפל ככל שיהיה שבקושי שיודע לקרא נכון טועה ואז תוהה מבר אבהן לבר אוריין. מצוה לשמחו שיחשוב שהבנו את מה שרמז על עצמו. ואיסור חמור להאיר את עיניו, כי הוא מאוד פגיע. ואם ננסה להסביר לו את האמת יתכן שאז עוברים בכמה עבירות עשים ולאווים דאורייתא. ומי שלא יכול לעמוד בזה שלא ילך לאנשים אלה. והסכימו על זה ושמחו שהארתי את עיניהם בדרכו של הרבי הנועם אלימלך.

וגם בפרשה זו מסיים הרבי בלשונו הק'. **ודוק היטב ותהיה מתוק לחיד.**

ונזכה לקבל את התורה ולקיימה בשמחה באהבה ובטוב לבב

בברכת אגוט יום טוב עין הוא יבורך

תקציר משיעור בקו חצר הקודש לזענסק 0747-962-372